

Artikel XIII indeholder bestemmelser om optagelse af nye tjenester og afholdelse af nye kapitaludgifter ved eksisterende tjenester.

Artikel XIV indeholder bestemmelser om afgifter for benyttelse af tjenesterne.

Artikel XV indeholder et forbud mod, at Danmark uden rådets godkendelse indgår visse internationale aftaler vedrørende tjenesterne.

Artikel XVI fastsætter regler for Danmarks samarbejde med ICAOs repræsentanter.

Artikel XVII fastslår, hvornår rådet skal sammenkalde en konference af samtlige interesserede regeringer.

Artikel XVIII bestemmer, at eventuelle tvistigheder, som ikke kan bilægges ved forhandling, på begæring af en kontraherende regering, der er part i tvisten, skal forelægges rådet til udtalelse.

Artikel XIX indeholder regler om underskrift og ratifikation.

Artikel XX giver adgang for regeringer, der ikke har underskrevet overenskomsten inden den 1. december 1956, til at tiltræde denne.

Artikel XXI indeholder ikrafttrædelsesregler.

Artikel XXII og artikel XXIII indeholder bestemmelser om opsigelse samt om udtrædelse af overenskomsten.

Artikel XXIV og artikel XXV indeholder regler om det økonomiske opgør, der skal finde sted i tilfælde af en regerings opsigelse eller udtræden af overenskomsten.

Artikel XXVI fastsætter regler om ændring af overenskomsten.

Overenskomsten er udfærdiget på engelsk, fransk og spansk.

Forslaget til folketingsbeslutning fremsattes sammen med det nedenfor omtalte forslag af tilsvarende art (nærmest efterfølgende sag).

Ved fremsættelsen anførte *ministeren for offentlige arbejder* bl. a.:

„Ifølge de konventionsbestemmelser, som gælder for den internationale civile luftfartsorganisation (ICAO), afholder hvert enkelt overenskomstland normalt selv udgifterne til de luftfartshjælpe-midler, som etableres på landets eget territorium.

I konventionen er der dog åbnet mulighed for i særlige tilfælde at etablere fællesfinansieringsordninger ved drift af vejr- og kommunikationstjenester m. m., f. eks. således at det land, fra hvis territorium tjenesterne udøves, afholder anlægsudgifterne, medens de lande, hvis luftfartsselskaber drager nytte af tjenesterne, bidrager til dækning af udgifterne til tjenesternes drift og til afskrivning og forrentning af anlæggene.

Forskellige drøftelser inden for ICAO i årene 1947-49 resulterede i, at organisationen accepterede, at der, for så vidt angik luftfarts-tjenesterne i Grønland, på Færøerne og i Island, etableredes fælles-finansieringsordninger som nævnt, og i overensstemmelse hermed